

instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się co następują:

§ 1. Kwoty, przewidziane w ustawie z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych w brzmieniu ustalonej ustawą z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. U. R. P. № 89, poz. 804), wzgl. ustawą z dnia 31 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 24, poz. 144), a ustalone ostatnio w §§ 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1923 r. w przedmiocie podwyższenia kwot, przewidzianych w obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej ustawie o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. U. R. P. № 121, poz. 974), przelicza się na franki złote, przyjmując przeciętną wartość franka złotego w ostatnich 3 miesiącach przed ogłoszeniem wymienionego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów t. j. w miesiącach: sierpniu, wrześniu i październiku 1923 r.

Wartość ta wynosi 88.482 mk. pol.

Wskutek powyższego przeliczenia wynosić będą po niezbędnem zaokrągleniu:

I. Klasy płac.

A)	do fr. zł.	170	rocznie
B)	od fr. zł.	170	280
C)	" " "	280	400
D)	" " "	400	510
E)	" " "	510	680
F)	" " "	680	850
G)	" " "	850	1020
H)	" " "	1020	1240
I)	" " "	1240	1470

II. Składki miesięczne.

W klasie	A	fr. zł.	0,90
"	B	" "	1,50
"	C	" "	2,30
"	D	" "	3,10
"	E	" "	4,00
"	F	" "	5,10
"	G	" "	6,20
"	H	" "	7,30
"	I	" "	9,00

III. Opłata za zachowanie nabytych praw wynosi 1 fr. zł. rocznie.

§ 2. Dla zaliczenia poborów służbowych do ubezpieczenia miarodajny jest kurs franka złotego w dniu płatności poborów.

Dla ustalenia części składki przypadającej na ubezpieczonego w myśl § 170 ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. miarodajnym jest kurs franka złotego w dniu wypłaty poborów.

Składki i opłaty wymierzone we frankach złotych uiszczą się w markach polskich po kursie franka złotego w dniu wpłaty do instytucji.

§ 3. Zalegające przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia składki lub opłaty prze-

licza się na franki złote po kursie franka złotego w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Jeśli przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia wypadnie kwota franków złotych z więcej, niż jeden, znakami dziesiętnymi, a zarazem setne części franka złotego wynoszą 5 lub więcej, to zaokrągla się je wzwyż do pełnej dziesiątej części franka złotego, w przeciwnym razie setne i dalsze części franka złotego opuszcza się.

§ 5. Jeśli z przeliczenia należnej sumy franków złotych na marki polskie, dokonanego przy spłacie należności, wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez 10.000, a zarazem 4 ostatnie cyfry wynoszą 5.000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do kwoty podzielnej przez 10.000; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbę niższą niż 5.000, to zastępuje się je zerami.

§ 6. Od składek i opłat zalegających oblicza się odsetki za zwłokę w wysokości 20/0 miesięcznie.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym następnego miesiąca po miesiącu jego ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

192.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 lutego 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie zastosowania jednostki stałej do wymiaru opłat w zakresie ubezpieczeń od wypadków w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy postanowień art. 7, 9 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 roku o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty ubezpieczeniowe, które należy pobrać od pracodawców w myśl obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej przepisów księgi III Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r., winny być, o ile nie są już obliczone we frankach złotych, przeliczone na nie podług przeciętnego kursu franka złotego w odnośnym okresie obrachunkowym.

Przeliczenie to zastosowane będzie po raz pierwszy do opłat za rok 1923, a mianowicie na podstawie przeciętnego kursu franka złotego w wysokości 138.535 mk. p.

Opłaty wymierzone we frankach złotych wpłacane będą w markach polskich podług kursu franka złotego w dniu wpłaty do instytucji.

O ileby przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia została już wymierzona opłata za r. 1923 w markach polskich, dokonany być winien wymiar ponowny w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia. Kwoty, uiszczoną na poczet wymierzonych już poprzednio w markach polskich opłat za rok 1923, będą, po przeliczeniu na franki złote podług kursu w dniu ich uiszczenia, potrącone z ponownie wymierzonych opłat.

§ 2. Opłaty wymierzone w markach polskich za lata do roku 1922 włącznie, a nie zapłacone jeszcze do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przerachowane będą po kursie obowiązującym w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Ewentualne zaliczki na opłaty ubezpieczeniowe, wymierzone będą we frankach złotych, a wpłacane w markach polskich sposobem przewidzianym w § 1 ust. 3 podług kursu franka złotego w dniu wpłaty.

Zaliczki wymierzone i już pobrane w markach polskich na opłaty za r. 1923 będą przy potrącaniu od opłat przerachowane na franki złote podług przeciętnego kursu za r. 1923.

§ 4. Jeśli przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia wypadnie kwota franków złotych z więcej, niż jeden, znakami dziesiętnymi, a zarazem setne części franka złotego wynoszą 5 lub więcej, to zaokrągla się je wzwyż do pełnej dziesiątej części franka złotego, w przeciwnym razie setne i dalsze części franka złotego opuszcza się.

§ 5. Jeśli z przeliczenia należnej sumy franków złotych na marki polskie, dokonanego przy spłacie należności, wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez 10.000, a zarazem 4 ostatnie cyfry wynoszą 5.000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do kwoty podzielnej przez 10.000; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbę niższą, niż 5.000, to zastępuje się je zerami.

§ 6. Od składek i opłat zalegających oblicza się odsetki za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

193.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 lutego 1924 r.

celem wykonania ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Na podstawie art. art. 2 i 19 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 13, poz. 110) w przedmiocie przepisów o państwowym podatku

dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej, zarządza się co następuje:

Do art. 2 ustawy.

§ 1. Na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego przekazuje się dokonywanie czynności wstępnych do wymiaru podatku dochodowego naczelnikom gmin (obszarów dworskich), czynności zaś dotyczące przedwstępnego oszacowania dochodów podatkowych — podkomisjom szacunkowym.

§ 2. Każdy naczelnik gminy (obszaru dworskiego) winien w terminie określonym przez izbę skarbową (wydział skarbowy województwa śląskiego) sporządzić dokładny spis znajdujących się w gminie (obszarze dworskim) wszystkich osób fizycznych, prawnych i spadków wakujących, które wymienione są w ustawie, jako podlegające opodatkowaniu, oraz tych posiadłości gruntowych i przedsiębiorstw przemysłowych, których właściciele mieszkają poza obszarem danej gminy (obszaru dworskiego).

§ 3. Każdy posiadacz nieruchomości znajdującej się w danej gminie, lub jego zastępca, obowiązany jest władzy, której powierzono sporządzenie spisu podatników, podać imię i nazwisko, zawód, sposób zarobkowania, miejsce i dzień urodzenia osób korzystających z tej nieruchomości; co do robotników, służby i pomocników przemysłowych także pracodawcę oraz miejsce warsztatu pracy.

Głowy rodziny obowiązane udzielić właścicielom domów lub ich zastępcom wymaganych informacji o osobach, będących na ich utrzymaniu, jak również o podnajemcach i osobach korzystających z noclegów.

§ 4. Każdy naczelnik gminy (obszaru dworskiego) obowiązany jest zebrać o ile możliwości jak najdokładniejsze wiadomości o stosunkach majątkowych i dochodowych podatników na obszarze gminnym (dworskim) oraz o stosunkach rodzinnych i nadzwyczajnych okolicznościach, istotnie osłabiających siłę podatkową płatników, jak wogóle o wszelkich okolicznościach, które mogą uzasadnić wymiar podatku.

Naczelnik gminy (obszaru dworskiego) obowiązany jest — na podstawie poczynionych przez siebie dochodzeń — wpisać przypuszczalny dochód podatnika szczegółowo (z osobna), według poszczególnych źródeł dochodów, do wykazu dochodu. Sporządzony w powyższy sposób wykaz dochodu winien być naczelnik gminy (obszaru dworskiego) przesłać w terminie określonym przez izbę skarbową (wydział skarbowy województwa śląskiego) przewodniczącemu podkomisji szacunkowej.

Wpis do wykazu, o ile chodzi o osobę naczelnika gminy (obszaru dworskiego), uskutecznia władza podatkowa I instancji.

§ 5. Przed wymiarem podatku odbywa się oszacowanie przedwstępne przez osobne podkomisje szacunkowe.

Oszacowanie przedwstępne winno być dokonane w terminie określonym przez izbę skarbową (wydział skarbowy województwa śląskiego).

§ 6. Podkomisje szacunkowe składają się z naczelnika gminy, jako przewodniczącego, i z członków,